

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:២២៣
ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២
សាលដីកា

លេខ:០៣
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១២
ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ៖
១-ឯកឧត្តម **យឹម ប៉ុណ្ណ** ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក **ស៊ិន ឌឹម** ជាចៅក្រម
៣-លោក **ជីវ កេង** ជាចៅក្រម
៤-លោក **ប្រាក់ គឹមសាន** ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៥-លោក **ឈឹម ស៊ីផល** ជាចៅក្រម
៦-លោក **សោម សិរិឡ** ជាចៅក្រម
៧-លោក **យស់ សុខឿន** ជាចៅក្រម
៨-លោក **ប៉ែន សារឿន** ជាចៅក្រម
៩-លោក **គង់ ក៊ីរុន** ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-កញ្ញា **ហុក សុខធុល**

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក **ឈួន ចាន់ថា** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២ពីសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០(គ)ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា
ឆ្នាំ២០០១ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៦ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១របស់សាលាឧទ្ធរណ៍
រវាង៖

ដើមចោទឈ្មោះអ៊ិច គឹមសាន្ត (ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៣២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ
យោធា ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិចំពុះក្អែក ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ។ ឪពុកឈ្មោះអ៊ិច សំ
ផន(ស) ម្តាយឈ្មោះអ៊ិង យ៉ន(ស) ប្រពន្ធឈ្មោះជា ឈួនឡាំង មានកូន០២នាក់ ។
មានមេធាវី លោក ទួត លុច ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះជា ឈុនឡាំង (ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៣២ ជាតិខ្មែរមុខរបរលក់ផ្លែ ឈើ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិចំពុះក្អែក ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល។ ឪពុកឈ្មោះឡេង ប៊ុនហាំង (ស) ម្តាយឈ្មោះជា សែ (រ) ប្តីឈ្មោះអ៊ុច គឺមសាន មានកូន០២នាក់ ។

មានមេធាវីលោកស៊ីម ស៊ីថាន ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង៖ ប្តឹងលែងលះប្រពន្ធ

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៤០៨ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះអ៊ុច គឺ មសាន ប្តឹងមិនសុខចិត្ត និងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០(គ)ចុះថ្ងៃទី២០ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២២៣ ចុះថ្ងៃទី២២ខែកក្កដាឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការ កំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៤-០៨-១៩៩៨ របស់លោកអ៊ុចគឺមសាន ប្តឹងលែងលះប្រពន្ធឈ្មោះជា ឈុនឡាំងដោយហេតុថា ប្រពន្ធខ្លួនជេរប្រមាថម៉ាកងាយ និងដកហូតម៉ូតូពីខ្លួន ខ្លួនអស់មនោសញ្ចេតនា ក្នុងការរួមរស់ជាមួយគ្នាទៀតហើយ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៤(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការ ខេត្ត ខេត្តកណ្តាល ដែលបានសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៤-០៨-១៩៩៨ របស់ដើមចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះអ៊ុច គឺមសាន និងនាងជា ឈុនឡាំង ដាច់សមត្ថសង្វាសពីគ្នា ចាប់តាំងពីថ្ងៃ នេះតទៅ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣៩ ចំណុច២នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

៣-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះជា ឈុនឡាំង ស្ថិតនៅក្នុងភាពម៉េម៉ាយចំនួន៣០០ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣៩ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

៤-កូនពីរនាក់ ទីមួយឈ្មោះអ៊ុច ស្រីវ័ត្ត ភេទស្រី កើតឆ្នាំ១៩៩០ កូនទី២ឈ្មោះអ៊ុច ចន្ទា ភេទ ប្រុស កើតឆ្នាំ១៩៩៣ ត្រូវប្រគល់ឱ្យនាងជា ឈុនឡាំង(ចុងចម្លើយ) គ្រប់គ្រងថែរក្សា តែឱ្យឈ្មោះអ៊ុច គឺ មសាន ចេញអាហារកិច្ចចិញ្ចឹមកូនទាំង០២នាក់នេះ តាមរបបរដ្ឋកំណត់ជារៀងរាល់ខែចាប់តាំងពីខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ និងឧបត្ថម្ភបន្ថែមទៀត តាមលទ្ធភាព និងតាមការព្រមព្រៀងរបស់ដើមចោទ ។ មាតាបិតាត្រូវ មានសិទ្ធិ និងករណីយកិច្ចអប់រំ ថែរក្សាចិញ្ចឹមកូន តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៧២,៧៣ និង៧៤ នៃច្បាប់ អាពាហ៍ពិពាហ៍និងគ្រួសារ ។

៥-ទ្រព្យសម្បត្តិរួមដែលមានម៉ូតូសេ១០០មួយគ្រឿងតម្លៃ១.០០០ដុល្លាអាមេរិក ទូរទស្សន៍ពណ៌ មួយគ្រឿងតម្លៃ២២០ដុល្លាអាមេរិក មាសប្រាក់នៅនឹងខ្លួនចុងចម្លើយ ចំណែកផ្ទះដែលយកទៅធ្វើរោង

បាយជាមួយផ្ទះម្តាយ ត្រូវប្រគល់ឱ្យទៅនាងជា ឈុនឡាំង ទុកសំរាប់ចិញ្ចឹមកូនទៅតាមការព្រមព្រៀង របស់ដើមចោទតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៧០នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

៦-ទ្រព្យសម្បត្តិដោយឡែករបស់ដើមចោទ ដីលំនៅដ្ឋានមួយកន្លែងមានទំហំ១៩៥៩ ម៉ែត្រការេ ដែលមានព្រំប្រទល់ខាងកើតទល់នឹងដីអៀង មិញ ខាងលិចទល់ផ្លូវ ខាងជើងទល់ដីឈូ គួយ និងខាងត្បូង ទល់ដីស៊ីន អៀវ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិចំពុះភ្នែក ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ត្រូវប្រគល់ឱ្យទៅ ឈ្មោះអ៊ុច គឹមសាន្ត (ដើមចោទ) គ្រប់គ្រងប្រើប្រាស់ជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ តាមបញ្ញត្តិ មាត្រា៧០ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

៧-ទុកសិទ្ធិឱ្យដើមចោទទៅសួរសុខទុក្ខកូនបានតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៧៥ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

៨-សម្រេចទទួលស្គាល់តាមផ្លូវច្បាប់ ការសុំបដិសេធ ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លីលេខ ៤១២០៧៥១ ចុះថ្ងៃទី២៧-០២-៩២ ដែលដាក់ជាកម្មសិទ្ធិរួមប្តីប្រពន្ធចោលជាអាសាបង់ តាមសំណូមពរ ដើមចោទ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

៩-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះអ៊ុច គឹមសាន ទៅចុះបញ្ជីសំគាល់អចលនទ្រព្យដីលំនៅដ្ឋានទំហំ១៩៥៩ ម៉ែត្រ ការេ ថាជាទ្រព្យសម្បត្តិដោយឡែករបស់ដើមចោទ នៅនាយកដ្ឋានសុរិយោដី ។

១០-បង្គាប់ឈ្មោះអ៊ុច គឹមសាន្ត បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីសរុប៧.០០០៛ ក្នុងនោះពន្ធហ្នឹង និងពន្ធ ចុះ បញ្ជីក្តី១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់២០០៛ និងពន្ធលើការស៊ើបអង្កេត៥.០០០៛ ប្រាក់នេះ ដើមចោទ បានបង់រួចហើយ ។

១១-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ ជាសាធារណៈ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ ចំពោះមុខដើមចោទបើកផ្លូវប្តឹង ទាស់ និងប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់អ្នកស្រីជា ឈុនឡាំង ប្តឹងមិន សុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៤(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការខេត្ត កណ្តាល ត្រង់ចំណុចនៃសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៧០ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចដូចតទៅ ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៦-០១-១៩៩៩ របស់ឈ្មោះជា ឈុនឡាំង ទុកជាត្រឹម ត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការ ខេត្ត កណ្តាល ទុកជាបានការដដែល លើកលែងតែចំណុចទី៦ នៃសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបដិសេធចោល ចំណុច ក្រៅពីនេះទុកជាបានការដដែល ។

៣-សម្រេចប្រគល់ដីលំនៅដ្ឋានស្ថិតនៅភូមិចំពុះក្អែក ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ដែលមានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំ១៩៧២-០៧៥១ ចុះថ្ងៃទី២៧-០២-៩២ ឱ្យទៅចុង ចម្លើយឈ្មោះជា ឈុនឡាំង កាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិតទៅ តាមមាត្រា៧០នៃច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍និង គ្រួសារ ។

៤-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០៛ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០៛ និងលើអាជ្ញា ធរតុលាការ៥០០០៛ សរុប១៣០០០៛ ។

៥-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកផ្លូវថ្មីសាទុក្ខតាម កំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៨៤ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះអ៊ិច គឹមសាន្ត ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណី៦៧០ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ចំណុចទី៣ នៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៦ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូល ដែលបានសម្រេចដូចតទៅ៖

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៨៤ ចុះថ្ងៃទី១៧-០៩-១៩៩៩ របស់លោកអ៊ិច គឹមសាន្ត ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ខ្លះ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៧០ ចុះថ្ងៃទី១៣-០៩-១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុក ជាបានការ លើកលែងតែចំណុចទី២ ត្រង់ឃ្លាចុងក្រោយដែលថា លើកលែងតែចំណុចទី៦ នៃសេចក្តី សម្រេច ដែលត្រូវបដិសេធចោល ចំណុចក្រៅពីនេះទុកជាបានការដដែល និងចំណុចទី៣ ដែលត្រូវទុកជា មោឃៈ ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៣ ចុះថ្ងៃទី១៥-០៣-២០០០ របស់តុលាការកំពូល ទៅ សាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ត្រង់ចំណុចដែលត្រូវទុកជាមោឃៈខាងលើ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលលោកអ៊ិច គឹមសាន្តបានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩០០០៛ គឺ៖

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ ក្រឡា បញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០៛ ហើយតម្រូវឱ្យអ្នកស្រីជា ឈុន ឡាំង សងប្រាក់ចំនួន១៩.០០០៛ នេះទៅដើមចោទវិញ ។

៥-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០១ ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០(គ) ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចដូចតទៅ ៖

១-ទទួលជំនុំជំរះសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៦ ចុះថ្ងៃទី២១-០៦-២០០១ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ តាមអំណាចសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៦ ចុះថ្ងៃទី១៩-០៤-២០០១ របស់តុលាការកំពូល ។

២-ដីស្ថិតនៅភូមិចំពុះក្អែកឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាលដែលមានប័ណ្ណសំគាល់ សិទ្ធិ ប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំលេខ ៤១២-០៧៥១ ចុះថ្ងៃទី២៧-០២-១៩៩២ បែងចែកជាបីចំណែក គឺ៖

- ១/៣ បានទៅឈ្មោះអ៊ុច គឹមសាន្ត និង២/៣ បានទៅនាងជា ឈុនឡាំង ចាប់ពីពេលសាលដីការ នេះ ចូលជាស្ថាពរ ។

៣-សាលដីការនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៤០៨ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះអ៊ុច គឹម សាន្ត ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០(គ) ចុះថ្ងៃទី២០ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរៀបលេខ១៩៥ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការកំពូល ដែល មានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេច ដូចតទៅ៖

១-ចាត់រៀបឱ្យចៅក្រមប្រឹក្សាចុះពិនិត្យដល់ទីតាំងដីទំនាស់ និងគូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងឱ្យបាន ច្បាស់លាស់ ហើយក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវធ្វើការស៊ើបអង្កេតបន្ថែម ។

២-សាលដីការនេះ ប្រកាសនាសវនាករជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍ បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា៖ សាលដីកាលេខ៩០ (គ) ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះអ៊ុច គឹមសាន្ត នៅពេលជំនុំជំរះថា៖ ក្នុងការលែងលះប្តីប្រពន្ធនេះ ខ្លួន ចុះចេញ តែខ្លួនដោយប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិរួមទៅប្រពន្ធ និងកូនទាំងអស់ លើកលែងតែដីមួយកន្លែង ដែលមានក្បាល១០ម គុណ ១០០ម ដែលខ្លួនសុំយកពាក់កណ្តាល៥ម និង៥មទៀតទៅកូន លើក លែងដី១០ម^២ត្រង់ កន្លែងផ្ទះមួយខ្លួន គឺខ្លួនទុកជាទីសក្ការៈបូជា ព្រោះដីនេះជាដីកេរ្តិ៍ម្តាយរបស់ខ្លួន ចែក ឲ្យខ្លួន ឯបងស្រីខ្លួនគឺ គាត់ចែកផ្ទះនៅលើដីនេះឲ្យគាត់ ហើយខ្លួន និងប្រពន្ធខ្លួនបានទិញផ្ទះនោះពីបង ស្រីខ្លួនយក ហើយផ្ទះនោះបានរុះរើយកទៅធ្វើផ្ទះបាយនៅខាងផ្ទះម្តាយក្មេកខ្លួនអស់ហើយ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះជា ជីវ ទទួលសិទ្ធិពីបងស្រីជា ឈុនឡាំង នៅពេលជំនុំជំរះថា៖
ម្តាយខ្លួនជាអ្នកយកលុយមួយតំឡឹងកន្លះមាសនេះទៅទិញដី ពីបងស្រីលោកអ៊ុច គឺមសាន្ត មិនមែនទិញ
តែផ្ទះទេ ហើយបើគាត់និយាយពីកេរ្តិ៍នោះគឺខុសហើយ រយៈពេលប្រាំមួយប្រាំពីរឆ្នាំនេះលោកអ៊ុច គឺមសាន្ត
បានចុះចេញ ពីផ្ទះដោយមិនបានចិញ្ចឹមកូនមួយរៀលណាទេ ក្នុងនាមគាត់ជាឪពុក មានតែបងស្រីខ្លួនទេ
ជាអ្នកចិញ្ចឹមកូនពីរ នាក់នោះ។ ខ្លួនសំណូមពរ សុំឲ្យតុលាការផ្តល់យុត្តិធម៌ដោយប្រគល់ដីនោះឲ្យទៅកូន
ទាំងអស់ បើប្រពន្ធមិនបានចំណែក ប្តីក៏មិនបានចំណែកដែរ គឺដីនោះត្រូវប្រគល់ឲ្យកូនទាំងអស់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយបន្ថែមរបស់លោកអ៊ុច គឺមសាន្ត នៅពេលជំនុំជំរះថា ប្អូននេះថា ខ្លួនមិនបាន
ចិញ្ចឹមកូន ចុះអាហារកិច្ចរាល់ខែ ដែលនាងជា ឈុនឡាំង ទៅបើកនោះជាអ្វី មិនមែនលុយខ្លួនចិញ្ចឹមកូន
ទេឬ។ ខ្លួន នៅតែសុំយកដីនោះពាក់កណ្តាល និងពាក់កណ្តាលទៀតខ្លួនប្រគល់ឲ្យកូន ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកទូត លុច ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទ នៅពេលសវនាការ
ថា ៖

កម្មវត្ថុបណ្តឹងគឺទាក់ទងទៅនឹងដីកេរ្តិ៍មួយកន្លែង ដែលម្តាយលោកអ៊ុច គឺមសាន្ត បានចែកឲ្យលោក និង
ចែកផ្ទះឲ្យបងស្រីលោកអ៊ុច គឺមសាន្ត ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៩កូនក្តីខ្លួនបានរៀបការជាមួយអ្នកស្រីជា ឈុន
ឡាំង ក្រោយមកដោយរស់នៅមិនចុះសំរុងគ្នា ក៏បានលែងលះគ្នា ដោយប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិរួមទាំងអស់
ឲ្យទៅប្រពន្ធ។ ហើយក្នុងការអះអាងថា អ្នកស្រីបានទិញដីនិងផ្ទះនោះ ពុំមានភស្តុតាងណាសម្រាប់យក
មកបញ្ជាក់នោះទេ ហើយចំពោះសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីនោះក៏មានចំណុចខុសឆ្គងដែរ
។ កូនក្តីខ្លួនសុំសំណូមពរគ្រប់គ្រង ដីពាក់កណ្តាល តាមគំនូសប្លង់ចុះអង្កេតរបស់តុលាការ គឺមួយផ្នែក
ខាងត្បូង និង១ផ្នែកខាងជើងចែកឲ្យកូន ដោយដកទុក១០ម^២ ត្រង់កន្លែងផ្លូវម្តាយទុកជាទីសក្ការៈបូជា ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ឈ្មោះស៊ឹម ស៊ីថាន ជាមេធាវីការពារឱ្យចុងចម្លើយនាពេលសវនា
ការថា៖ ដីនេះគឺទ្រព្យសម្បត្តិរួមរវាងប្តីប្រពន្ធទាំងពីរនាក់ ដោយផ្អែកលើបង្គាន់ដៃ ។ បើដីនេះពាក់កណ្តាល
ជាចំណែកឱ្យលោកអ៊ុច គឺមសាន្ត និងពាក់កណ្តាលទៀតឲ្យទៅកូន ហើយអ្នកស្រីជា ឈុនឡាំង គ្មាន
ចំណែកនោះជា ការអយុត្តិធម៌ណាស់ ក្នុងនាមនាងជាស្រ្តីមេមាយដែលខ្លួនរកស៊ីចិញ្ចឹមកូន នាងមានទុក្ខ
សោកច្រើនណាស់ សូមតុលាការអនុគ្រោះដល់ស្រ្តីមេមាយផង ហើយមួយវិញទៀតបើថា ដីទំនាស់នោះវា
ជាចំណែកតិចតួចណាស់ខ្លួនសុំ សំណូមពរ សុំប្រគល់ឲ្យទៅកូនទាំងអស់ទៅ ដើម្បីឲ្យកូនរស់នៅ ហើយ
គោរពបូជាផ្លូវលោកយាយទៅ ចៅក៏អាចគោរពបូជាបានដែរ ។ សំណូមពរចុងក្រោយសូមតម្កល់សាលដីកា
លេខ៦៧០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់លោកទូក លុច នៅពេលជំនុំជំរះថា៖ ខ្លួនគ្រាន់តែសុំលើក
ឡើងបីចំណុចតបទៅ និងលោកមេធាវីវិញថា ៖

ទី១ សូមពិនិត្យពីស្ថានភាពអ្នកក្រ និងស្ថានភាពអ្នកមានលោកអ៊ុច គឺមសាន្ត គាត់ទីទាល់ក្រ ជួលផ្ទះនៅទេសព្វថ្ងៃនេះ ។

ទី២ លោកថាប្រគល់ឲ្យទៅកូនក៏អាចគោរពបូជាបាន ចុះក្នុងនាមគាត់ជាឪពុកនោះ តើ គិតយ៉ាងណា គាត់មិនរិតតែត្រូវគោរពបូជាជាងចៅទៅទៀត។

ទី៣ លោកថាអ្នកស្រីជាស្រ្តីមេមាយ តើសព្វថ្ងៃនេះគាត់មេមាយ រឺ ក៏មានប្តីហើយ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីគូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លខ៤០៨ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់លោកអ៊ុច គឺមសាន្ត ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះដល់អង្គសេចក្តីបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និងមាត្រា២២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌដែលមានអានុភាពផងដែរ ក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី ។

-យល់ឃើញថា ការលើកឡើងរបស់លោកអ៊ុច គឺមសាន្ត ក្នុងសារណាចុះថ្ងៃទី១៦ ខែសីហាឆ្នាំ២០០២ ថាដីសង់លំនៅដ្ឋាន ដែលមានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់លេខG-120751 ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩២ ជាទ្រព្យដោយឡែក នោះគឺជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើយ ពីព្រោះថានៅលើប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ខាងលើនេះមានបញ្ជាក់ថា ជាទ្រព្យសម្បត្តិរួមប្តី-ប្រពន្ធ ដែលគប្បីបែងចែកតាមមាត្រា៧០ នៃច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

- យល់ឃើញថា ការណ៍ដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចប្រគល់ដីទំនាស់ទំហំ 1/2 ឱ្យដើមចោទ និងប្រគល់ដីឱ្យចុងចម្លើយ ដោយអាងហេតុថា អ្នកស្រីជា ឈុនឡាំង ទទួលបន្ទុកចិញ្ចឹមកូន ហើយអាហារកិច្ចតាមរបបរដ្ឋកំណត់ពុំគ្រប់គ្រាន់នោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា ទ្រព្យសម្បត្តិរួមទាំងអស់ក្រៅពីដីនេះ តុលាការបាន ប្រគល់ឱ្យចុងចម្លើយអស់ហើយ ដោយមានទាំងអាហារកិច្ចផង ។ ម្យ៉ាងទៀតទំហំដី 1/2 នេះ ពុំអាចឱ្យដើមចោទ សង់លំនៅដ្ឋានបានសមរម្យទេ ហើយការបែងចែកនេះ អាចមានការប៉ះពាល់ទៅដល់ទីតាំងផ្លូវសព្វម្តាយរបស់ ដើមចោទផងដែរ ។

- យល់ឃើញថា ដើម្បីឱ្យងាយស្រួលក្នុងការអនុវត្តសាលដីកាស្ថាពរ និងធានាផលប្រយោជន៍គ្នា គឺតុលាការកំពូលគប្បីធ្វើការបែងចែកដីទំនាស់តាមចំណុចគោលA B C D E F G H I J K L M N ក្នុងប្លង់ទីតាំងដីទំនាស់ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ចៅក្រមតុលាការកំពូល ដោយបន្ទាត់ត្រង់I

J K L ស្រប ជាមួយបន្ទាត់ AHGF និង BCDE ហើយAI=IB=FL=LE=5,00 ម៉ែត្របន្ទាត់ MC=ND=2,00 ម៉ែត្រ និង CD=HG=10,00 ម៉ែត្រ ។

- យល់ឃើញថា នៅលើដីទំនាស់មានផ្លូវមួយរបស់ដើមចោទ ដែលបរិវេណនេះគ្មានជនណាអាច បំពារបំពានបានទេ គប្បីប្រគល់ទីតាំងដីផ្លូវ HJMNK GH ឱ្យទៅដើមចោទកាន់កាប់គ្រប់គ្រង ហើយដីក្រៅ ពីទីតាំងនេះត្រូវបែងចែកជាពីរចំណែកស្មើគ្នា តាមមាត្រា៧០នៃច្បាប់ស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០(គ) ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតុក្តិ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៤០៨ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់លោកអ៊ុច គឹមសាន្ត ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២- ទុកជាមោឃៈសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩០(គ) ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣- សម្រេចបែងចែកដីទំនាស់ជាពីរចំណែកតាមគំនូសប្លង់ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ ចៅក្រមតុលាការកំពូល គឺ៖

ក- ផ្នែកខាងត្បូងទំហំA I J M N K L F G H A ត្រូវប្រគល់ឲ្យលោកអ៊ុច គឹមសាន្ត ។

ខ- ផ្នែកខាងជើងទំហំB C D E D E L K N M J B ត្រូវប្រគល់ឱ្យអ្នកស្រីជា ឈុនឡាំង។

៤- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ចំនួន១៩.០០០រៀល ដែលលោកអ៊ុច គឹមសាន្ត បានបង់រួចហើយ គឺ៖

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ ជា រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ។

- ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យ អ្នកស្រីជា ឈុនឡាំង សងប្រាក់១៩.០០០រៀលនេះ ទៅដើមចោទវិញ ។

៥- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី១២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ។